

Janez Ovsec: *Zima je prišla*

sivno varianta ob poudarjeni gestualnosti, dinamičnih linijah in naključnih razlitjih. V njegovih panoramskih pogledih so zajete posebnosti in slikovitosti različnih naravnih ambientov, v katere pa vključuje tudi »kuliso« časa. Očaran od prvinskosti naravnih okolij, v katerih ima pomembno vlogo tudi upodobitev voda, se podaja na pot lovljenja trenutka, njegovih atmosferskih stanj, njegovih neponovljivih svetlob, v katerih se v neločljivo simbiozo povezujeta optična in čustvena resničnost, vzdušje zunanjega sveta in slikarjevo notranje razpoloženje.

Naravne oblike povzema v njihovem bistvu, tako, da se barva prosto razprostire po površini ohranjajoč prepoznavnost lokalnih značilnosti. Vez z resničnostjo nikoli ni pretrgana, pa čeprav stvarnost nastopa v delno reducirani in (ali) stihijsko učinkujoči modifikaciji. Ravno v teh »neprisiljenih« oblikah, ki so v svojem bistvu še vedno skladne z uprizorjeno motiviko oz. celo prinašajo sintezo njenega karakterja, je čutiti avtorjevo sposobnost in moč vživljanja v motiviko, izpričevanja njene svojstvenosti, pa tudi lastnega čutenja izbrane vsebine.

Barva mu je material, s katerim komunicira z naravnimi danostmi, s katerimi na slikovne površine preliva trenutna stanja. Znotraj izbrane palete neprenehoma spreminja tonalitete in tako beleži tiste skoraj nezaznavne variacije, ki jih svetloba doživlja v različnih časovnih izsekih. Tako kot avtor ljubi svetlobo, tako ga nagovarjajo tudi hladne barvne vrednosti, s katerimi objektivizira zimska razpoloženja, umirjenost, spokojnost in posredno celo meditativnost, ter odpira svoj tonski register znotraj asketsko izbranih barvnih imenolcev.

Mehka barvna razlivanja, v vsebinski okvir zajete barvne intervencije, odločni linijski poudarki in belina papirja so instrumenti, iz katerih avtor izvablja harmonično uglašene in variirane likovne tone ter jih komponira v uravnotežene in pristne simfonije.

Franc Musec in Janez Ovsec dokazujeta, da je narava v svojih brezmejnih pojavnih oblikah, v svoji dovršenosti in v svojem ritmu preobražanj neusahljiv motivni vir. Je ustvarjalno zatočišče, ki vabi vsakega občutljivega ustvarjalca in mu odpira lastno interpretativno smer.

Spreminjajoča podoba narave pa simbolizira tudi lepoto našega bivanja v vseh življenjskih obdobjih.

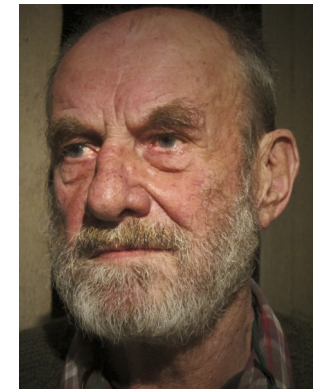
Anamarija Stibilj Šajn

Dom Marije in Marte in
Župnija Dolnji Logatec

Jožefova galerija

V Jožefovi galeriji Doma Marije in Marte
razstavljata

JANEZ OVSEC in FRANC MUSEC

Odprtje razstave bo v
četrtek, 29. decembra 2016, ob 18. uri.

Dogodek bodo z glasbo obogatili pevci
MePZ Objem iz Logatca.

Razstava bo odprta do 19. februarja 2017

Avtorje in njihova dela bo predstavila likovna
kritičarka **Anamarija Stibilj Šajn.**

Vljudno vabljeni!

Jožefova Galerija, Šolska pot 1, Logatec

FRANC MUSEC IN JANEZ OVSEC

Franc Musec in Janez Ovsec, slikarja in člana Društva likovnikov Logatec, sta se tokrat povezala v razstavnem tandemu in odprla svoja videnja, doživljanja in čutenja, vezana predvsem na krajinsko stvarnost. Osebnost kompleksna soočanja z izbrano tematiko so zaživela v avtorsko prepričljivi in prepoznavni likovni poetiki posameznika.

Franc Musec nenehno išče istovetnost med idejo in podobo. Čeprav je na sledi resničnosti, ni le popisovalec njenih danosti. Njegove krajine so namreč z osebnim čustvom prepesnjena stvarnost, njegova cvetlična tihožitja pa so sporočila o lepoti in dovršenosti tega čudovitega segmenta narave.

Franc Musec: Ob Unici

Ob pripovednem polu, s katerim nam avtor jasno in slikovito predstavlja znane in manj znane krajinske izseke, slikarska vizualiziranja premorejo tudi izostren občutek za uravnoteženo kompozicijo, za prostorsko iluzijo, barvo, linijo in svetlobo, za niz likovno-formalnih zakonitosti, katerim se brezpogojno uklanja, da bi bil njegov likovni nagovor prepričljivo realistični.

Franc Musec: Ob izviri Ljubljanice

Krajinske izreze premišljeno izbira ter v njih staplja dokumentarni zaris in impresijo doživetega. Čeprav skrbno odslikava vsak detajl in se mu posveča z minuciozno, filigransko dovršenostjo, pa v dogajanje prav tako tankočutno vključuje tudi dimenzijo časa, ki gledalca odpelje ne le v posamezna obdobja leta, temveč tudi v različne atmosfere dneve, v katerih ga še posebej vznemirjajo jutranje svetlobe ali večerna žarenja.

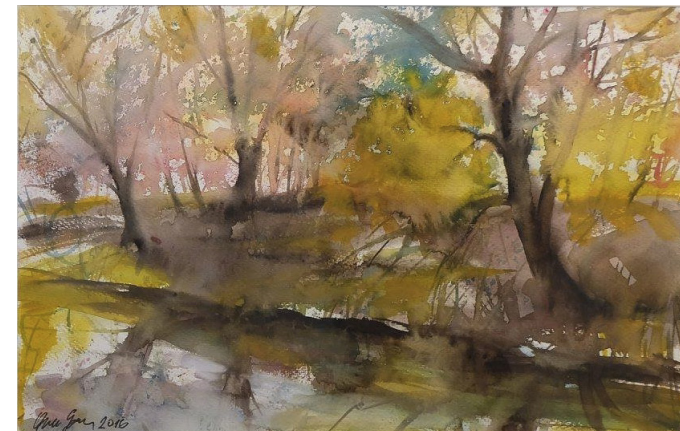
V slikarstvu Franca Musca ni prostora za naključja. Z ostro, čisto, jasno, skratka perfekcionistično risbo vzpostavi armaturo likovnih zgodb, s subtilno, večplastno barvno modelacijo pa plastično konkretizira akterje svojih likovnih prizorov. Njegova paleta oljnih barv je naravno posnemajoča, bogata v tonskem razpiranju in v pričaranju zahtevnih nians. Avtor jo žlahtni in jasni z lazurnim plastenjem barvnih open. Z vsem tem vzpo-

stavlja naravne danosti in se neprekosljivo približa specifikam raznolike materialne snovnosti. Vselej znova pa ga vznemirjajo tudi chiaroscuro dialogi, s katerimi razkriva trenutno atmosfersko vzdušje in stopnjuje dramaturgijo naslikanega. To izgrajujejo tudi izpostavljeni akterji dogajanja v prvem planu.

Slikarstvo Franca Musca predstavlja precizno, občutljivo, do potankosti premišljeno delo v polju slike, s katerim uresničuje skrb tako za detajl kot za celoto. S svojim ustvarjanjem dosega realistično nazorne, pripovedno jasne in metjejsko dovršene rezultate, in vendar ti vsebujejo tudi dragocene avtorsko intimne poglede, skrita sporočila in žlahtne misli. To je tisti čutni, čustveni in duhovni potencial, ki smisel za likovno interpretacijo izbranega motiva izrazno nadgrajuje in polnomočno osmišlja.

Njegova dela bi lahko opredelili kot visoki realizem. Vsebine ne potrebujejo posebnih razlag, jih pa zaradi svoje likovno-vizualne odličnosti zaslužijo.

Janez Ovsec se je povsem posvetil raziskovanju izraznih možnosti akvarelne tehnike. Ta zahteva odločnega, hitrega in neposrednega likovnega odzivanja ter je še posebej primerna za neposredna soočanja s krajinsko tematiko. Avtor z njo raziskuje nove in nove motive ter se pogloblja v formalno in koloristično likovno problematiko. Pri tem ohranja svojstven lirično stiliziran izraz, po drugi strani pa razvija bolj ekspre-

Janez Ovsec: V žarenju jeseni